

A la fresca ...

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el llibre del Gènesi (18,1-15) trobem una escena preciosa en què apareixen com a protagonistes Abraham i tres personatges que ell acull a la seva tenda, sota l'alzina de Mambré. Aquest passatge bíblic comença quan Abraham estava cercant la fresca, a l'hora de més calor, a migdia, a l'entrada de la seva tenda. Malgrat fer molta calor, Abraham s'hi estava —suposem en el lloc més fresc— en actitud d'acolliment. Com a bon oriental, la seva hospitalitat era paradigmàtica.

No perdem l'oportunitat de posar-nos en actitud de pregària

Aquest fet ens pot ajudar a nosaltres, ara, en ple agost, quan les temperatures s'enfilen, a no perdre mai l'actitud d'acolliment. La soledat, per ella mateixa, no és pas bona; solament s'entén si hi ha obertura als altres: pel descans necessari, per la quietud necessària per a donar-nos més, pel treball o estudi per al bé dels altres... També a l'estiu, doncs, quan cerquem la fresca, pensem que aquest moment pot ser així mateix de trobament —per què no?— amb el misteri de Déu.

És que, estant a l'hora de més calor, Abraham *alçà els ulls i va veure que hi havia tres homes drets al seu davant* (v. 2); corrent al seu encontre, els va demanar, tot prosternant-se, que es quedessin amb ell, oferint-los menjar i beguda per a refer-se del camí. I ells hi van accedir i se'gueren a taula.

Aquest fet és representat de manera preciosa en la iconografia russa per Andrei Rublev (1370-1430), en la icona coneguda, en la història de l'art, com la *Trinitat de Rublev*. Aquells personatges misteriosos podien ser àngels per a portar un missatge d'esperança a Abra-

ham i a la seva esposa Sara: tindran, malgrat la seva edat, el fill de la promesa (vv. 9-15); i també dur el missatge de purificació: la maldat dels habitants de Sòdoma i Gomorra ja no es pot suportar (vv. 16-33). A més, s'ha interpretat com una teofania (una manifestació de Déu) a Abraham: aquells tres personatges eren una revelació de la Trinitat divina. Aquesta icona de Rublev és digna de ser admirada i, encara més, de ser contemplada per a endinsar-nos en el misteri de Déu, que revela als homes la seva intimitat: Déu és amor.

No perdem, doncs, encara que faci forta calor, l'oportunitat de posar-nos en actitud d'acolliment del misteri de Déu, que significa posar-nos en actitud de pregària. Sempre és bo de llegir l'Escriptura, assenyaladament els evangelis, i després fer silenci, deixant que la Paraula ressoni. Aquest moment de pau serà propici, certament, per a acollir el Senyor, que sempre és a la porta del nostre cor per a entrar-hi i donar-nos la seva pau.

